

דבר העורך

חוק ראשון-אלף שלי...

באולימפיאדת הנכים של שנת 1968, השתתף נער בשם קים פיק, שהיה בעל נכות קשה, הוא התחרה במרוץ חמישים מטרים, מול עוד שני ספורטאים נכים כמוהו, שהיו בכיסאות גלגלים.

כשהשופט הזניק את המשתתפים, זינק קים קדימה ודהר לעבר קו הסיום. כשהיה במרחק של עשרה מטרים מקו הסיום הסתובב לראות היכן המתמודדים האחרים - נער התהפך והיה תקוע בקיר, והנער השני הסיע את כיסאו לאחור ברגליו. קים הפסיק, חזר לאחור, עזר לנער להתיישר ודחף אותו אל עבר קו הסיום. הנער בכיסא הגלגלים שנסע לאחור זכה במרוץ. הנער שנפל הגיע במקום השני.

קים הפסיד - אבל הקהל שהריע לו חשב אחרת.

בשביל לנצח לא צריך להגיע תמיד למקום הראשון. לא תמיד המקום הראשון הוא המקום שאנחנו צריכים להגיע אליו.

לנצח זה להתגבר על המכשולים העומדים בפני כל אחד מאתנו, לא על המכשולים שיש לפני אנשים אחרים. לכל אדם יש את המקום הראשון שלו - הנקודה שבה הוא מגיע לניצחון. לנצח זה לא להיות יותר מאחרים - זה להיות **יותר ממה שהיית קודם**.

בהערכה רבה נר אלאל

לרפואת יונה בת דינה תחי'

הורים יקרים
התחילה חופשת פסח 😊 סתם
שתדעו.

שם המבצע: משלוח מנות...

שווה קריאה

שני קשישים בני קרוב ל-80
התאגדו וחיסלו (כנראה) קשיש בן 86
זה סיפור אמיתי ומוזר מאוד כשמספרים אותו ככה

למי שביקש ראיות...

ההנהגה עכשיו באיראן זה שלושה סוכני מוסד
שאף אחד לא יודע על השני אז הם ממשיכים
בהצגה

שם המבצע למתקפה
נגד איראן:
'עד דלא ידע'

בינתיים באיראן - תלמידים שינו את שם בית
ספרם בגוגל מפות ל"סוכנות האנרגיה
האטומית" כדי שארה"ב תתקוף גם שם

אם בפורים אנחנו
סוגרים חשבון עם
הפרסים,
אני במקום המצרים
הייתי מעלה כוננות
בפסח...

2025- עם כלביא
2026- שאגת הארי
2027- האריה שאהב תות

דיווח דרמטי ולא מאומת:
חמינאי מנסה לברוח מטהרן
מרדכי דוד חוסם אותו

אני לא רוצה להלחיץ
אבל אנחנו הולכים
לאבד את איראן
בארץ עיר.

הנחיות פיקוד העורף:

לשבת, לקום
לשבת, לקום

האיראנים יורים
לעבר ים המלח.
יותר נמוך מזה אי
אפשר לרדת

למכירה!
2 משלוחי מנות + מכתבים לגנות
עקב ביטול מסיבת פורים
לרציניים בלבד צללו לפרטי

דובר צה"ל בהודעה רשמית...
חוסל איש הכספים של אירן
אבו כמונה
חוסל גם האופטימריסט הראשי של אירן:
אבו ארבע
בינתיים חוסל גם ראש המאפייה של
אירן: אבו-לעפיה
גם הספר הראשי של אירן חוסל:
אבו-גרעה

פיקוד העורף שלום
אחרי שיש אזעקה ונכנסים לממד ואז יש עוד אזעקה
האם צריך להיכנס עוד יותר לממד ואם כן איך עושים
את זה

די"א אלוה דז'יק !!! שני אנשים יצאו לדייג. האחד, דייג ותיק ומנוסה, והשני חדש בתחביב. בכל פעם שהדייג המנוסה תפס דג גדול, הוא הכניס אותו לצידנית עם קרח, כדי שלא יתקלקל. בכל פעם שהטיריון תפס דג גדול, הוא זרק אותו חזרה למים. הדייג הוותיק הסתכל בסקרנות על האיש שלצידו, וראה איך הוא חוזר על המעשה שוב ושוב, לאורך כל היום. בסופו של דבר, כשממש כאב לו בעין לראות את הבזבוז המשווע של דגים גדולים וטובים, הוא שאל 'למה אתה עושה את זה?? למה אתה זורק את כל הדגים הגדולים בחזרה למים? הוא ענה: "כי יש לי בבית מחבת קטנה מיד" לפעמים, גם אנחנו, בדיוק כמו אותו דייג, זורקים מאתנו והלאה הזדמנויות, חלומות, הצעות עבודה, תוכניות, שנקרות על דרכנו, בגלל שאנחנו חושבים ש'המחבת' שלנו קטנה מדי עבורם. למעשה, זו לא המחבת קטנה. כי הרי תמיד אפשר ללכת לשוק ולקנות מחבת יותר גדולה. זו האמונה שלנו בעצמנו קטנה...

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

"קרחים המוקפין חומה..."

כשיש לך ילדים אתה שוב צריך לשאול את ההורים שלך אם אתה יכול לצאת

יש לי שכן תימני
מקסים!! אמר לי אני
איתך עד הסוף!! אמרת
לו יחיאל אני צריך
הלוואה
אמר לי זה הסוף

מאחורי כל ילד בתחפושת
עומדת אמה בפגימה שעדיין
לא שתתה קפה אבל הספיקה
לפתוח סדנת איפור של il
makiage פלוס עיצוב שיער
פלוס הכנת משלוחי מנות

חבר אמת
שלא שותה

אני בוכה על
צער השפיפה

חברים אני ממש מבקש
הפעם לא עושים את הטעות עם המן והאוזניים
רק צלעות חמינאי

אם הייתי יודע שכל משלוחי המנות ישארו אצלי
הייתי משקיע הרבה יותר

התעוררות עצומה לתת משלוחי מנות גם
למאבטחים בכניסה לחיידרים ולא רק למלמדים

מבחני ה-IQ העולמיים הדהימו
את החוקרים:
הילד היהודי הוא החכם בעולם
בפער ענק.

לפני התקיפה:

כשהייתי בכיתה י' הציעו לנו
ללמוד שפה שלישית,
יכולנו לבחור את השפה
הצרפתית או את השפה
הערבית. כל החברים שלי בחרו
צרפתית - כי הם רצו לטייל
בפריז אחרי הצבא,
רק אני בחרתי ערבית,
ורק אני יכול היום לטייל
בפריז..

למבצע הבא
צריך לקרוא
עם כנביא כי
לא היה אחד
שלא ניסה
לנבא מתי
יתחיל המבצע

כתבים ישראלים השבוע

יום א': "ישראל נערכת לאפשרות שטרמפ
יתקוף"

יום ב': "ישראל סיימה את ההכנות לאפשרות
שטרמפ יתקוף"

יום ג': "ישראל סיימה עוד הכנות לאפשרות
שטרמפ יתקוף"

יום ד': "ישראל נזכרה במשהו קטנטן ששכחה
בהיערכות - וסוגרת פערם"

יום ה': "ישראל ערוכה גם בעניין הקטנצ'יק"

אם זה לא הלילה מבחינתי שנתקוף את ארה"ב

בסוף לא
תהיה ברירה
והתקשורת
תתקוף באיראן

לא רוצה להלחץ...
רק אומר, גיסה של ידיד
של אח שלי יש לה ילד
במעון, והסייעת אמרה
להם לקחת את היצירות
איתם היום ולא לחכות
לשישי...

דיווח ראשוני!
טרמפ
החליט
שם המבצע:
"מחר בעוד
יומיים".

עכשיו זה רשמי:

מקורות מדווחים
שיש מצב לתקיפה באירן
היום או מחר,
או שאולי שבוע הבא בלי נדר,
או איזשהו יום בחודש הקרוב
או שיש מצב בסוף לא יתקפו

דברי הגאון הרב
ראובן אלבז שליט"א

להגיד לשלמות... קוץ יתנו כל העבר על הפקדים מחצית
השקל בשקל הקדש...

לכאורה פרשת מחצית השקל קצת תמוהה, הרי ה' יתברך אוהב
שלימות, וכבר נפסק להלכה (שו"ע א"ח סימן קס"ח ס"א) שאם יש
לאדם ככר לחם קטן שלם ופרוסה גדולה אך היא חצויה, צריך הוא
לברך על ככר הלחם הקטן והשלם ולא על הפרוסה כיון שמעלת
השלימות חביבה וגדולה לפני ה' יתברך.

ואם כן יש לתמוה מדוע במצוות התרומה למשכן ציווה ה' יתברך
שבני ישראל יתנו מחצית השקל ולא שקל שלם?
אלא רצה הקב"ה להורות לנו וללמדנו יסוד גדול שאדם ללא חבירו
הוא חצוי ולא יוכל להגיע לשלימות, רק ברגע שהוא יתן חצי וחבירו
יתן עוד חצי הם יצליחו יחד להגיע לשלימות.

בדרך צחות אפשר להמשיך זאת ליהודי אחד שהרגיש תחושת גירוי
גדולה בגבו ולא ידע מה לעשות, לגרד לעצמו את גבו בידו אינו
יכול, ולשכור אדם שיגרד את גבו לא היה לו כסף, מה עשה? יצא
חוץ לביתו וראה מולו עמוד עם ארבע זוויות, "מושלם לגירוד",
נשען עם גבו על העמוד והתחיל לגרד, לרוע מזלו היה זה העמוד
שעליו הונח אנדרטת המלך, לא עברו דקות מועטות ועבר שם
שוטר ועצרו, "כנס לניידת...", הביאו השוטר אל בית המלך והאשימו
שנהג חוסר כבוד והערכה לאנדרטת המלך.

אותו יהודי לא ידע את נפשו ופרץ בבכי מר לפני המלך וטען שהוא
לא שם לב שעל גבי העמוד הייתה מונחת אנדרטת המלך, ואם היה
יודע זאת לא היה מגרד שם בשום פנים ואופן.

המלך האמין לאותו יהודי ופטר מעונש, ניכרים דברי אמת, ולא זו
בלבד אלא אף העניק לו שק מלא מטבעות זהב מאוצרות המלך.
שמח היהודי שמחה רבה ועצומה וכהודאה לבורא יתברך על
שהצילו מעונש המלך החליט לעשות סעודה הודיה ביום שבת
קודש בבית כנסת, כל תושבי העיר התאספו ושם סיפר להם את
מעשה הניסים שקרה עמו ועל נס ההצלה הגדול שהצילו ה' יתברך
מיד המלך, ולא רק זה אלא אף זכה להתעשר בעושר גדול.
שמעו זאת שני יהודים והחליטו גם הם לנסות את מזלם, למחרת
יום השבת הלכו שניהם לאותו עמוד בעל ארבעת הזוויות והתחילו
מתגרדים, ראה אותם השוטר ומיד הביאם להישפט לפני המלך.
גער בהם המלך על שביזו את כבודו, והם טענו לעומתו שלא היה
להם כסף לשלם לאדם שיגרד את גבם ולכן עשו זאת מחוסר אונים
וכי, המלך לא נרגע ולא קיבל טענתם ומיד ציווה לאסור אותם
בבית האסורים למשך שלושה חודשים.

הפנה ראוי פן תמהו נבְּהִלְנוּ נִפְחָזוּ (תהילים מו, ו), נדהמו שני
היהודים על גור דינם ושאלו את המלך: "אדונינו המלך, שבוע
שעבר חבר שלנו טען את אותה טענה ואותה פטרתו מכל עונש, ולא
זו בלבד אלא גם העשרת אותו עושר גדול, ולמה אותנו אתה
מעניש, השפּט כָּל הָאָרֶץ לא יִעֲשֶׂה מִשְׁפָּט (בראשית יח, כה)?"
אמר להם המלך: "שׁוּטִים שבעולם, הוא היה יחיד ולכן לא היה יכול
להתגרד בכוחות עצמו, אך אתם הייתם שניים וכל אחד היה צריך
לגרד את גבו של חברו..."

ללמדך כשמרגיש האדם שלם, דרכו לא תצלח,
אך אם ירגיש שהוא חצוי וגם חבירו ירגיש חצוי יכולים שניהם
להתעלות ולהגיע לשלימות.

יהי רצון שנזכה לחיות כולנו באחדות שלימה
ובאהבה רבה, ונזכה בקרוב בקרוב
לראות בגאולת ישראל ברחמים,
אמן.

סבת שלום ולמבורק!